

Spørgsmaal kunne løses paa den danske Rigsdag — vi kendte af mangeaarig Erfaring, hvor vanskeligt dette Spørgsmaal var at behandle paa Rigsdagen — ved Medvirkning af alle Partier, saa maatte Kommunalbestyrelsen fremsætte en enstemmig Indstilling til Rigsdagen. Det lykkedes jo med det Lovforslag, som ærede Medlemmer har faaet omdelt og kender, og paa Grundlag af hvilket den højtærede Indenrigsminister har stillet Forslag i det andet høje Ting.

Det er ganske urigtigt, naar det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) siger, at Indenrigsministeren har indskrænket sig til at stille Borgmester Kapers Forslag. Som jeg har udtalt, blev der nedsat et Fællesudvalg i Københavns Kommunalbestyrelse til at behandle denne Sag. I Borgerrepræsentationens Møde den 19. Juni 1924 nedsattes dette Fællesudvalg, hvori baade Magistraten og alle Borgerrepræsentationens Partier var repræsenterede. Dette Fællesudvalg havde en meget intim og meget nøje Føling under hele sit Arbejde med det af Indenrigsministeren nedsatte Boligudvalg, som bestod væsentlig af Ekspert, Embedsmænd indenfor Indenrigsministeriet. Det var derfor ikke helt Borgmester Kapers, det konservative Partis Forslag, som blev vedtaget, dets Idé var den bærende, men Forslaget blev delvis omarbejdet, delvis omredigeret ved Forhandlingerne i Fællesudvalget og med Regeringens Repræsentanter. Jeg tror, at Indenrigsministeren i det af ham fremsatte Forslag har taget alle rimelige Hensyn ikke alene til Grundejer- og Lejerinteresser, men ogsaa til den specielle Sagkundskab paa disse Omraader.

Naar man kender hele denne Udvikling, ved, hvorledes det Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget af den højtærede Indenrigsminister, er fremkommet, faar man en underlig Følelse, naar man læser de Forhandlinger, der er ført i Folketinget, og ser den Behandling, det konservative — hvis jeg maa bruge det Udtryk med den Modifikation, som jeg har udtalt — Boligretsforslag fik af de konservative Medlemmer, thi de vilde jo ikke kendes ved det Forslag, som deres Meningsfæller i Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget. Der er dér faldet nogle Udtalelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil referere fra Folketingstidenden, idet de kaster et vidunderligt Lys over Forholdene indenfor et enkelt Parti. Den konservative Ordfører i Folketinget, Læge Lou, siger: „Med Hensyn til Boligretten og Nævns-

institutionen har der jo været og er der meget forskellige Opfattelser af, hvilken af disse Former der er den bedste til en Ordning af vore Husleje forhold. Ser vi nu f. Eks. paa den ærede Ordførers — det er altsaa den socialdemokratiske Ordførers, Hr. Simonsens — „socialdemokratiske Partifæller i Københavns Borgerrepræsentation, hvad skriver saa de? De skriver: Flertallet har ment, at Sagen bedst lod sig løse ved en Forlængelse af den nugældende Ordning med Huslejenævn med nogle Lempelser og Ændringer, særlig med Bortfald af de frivillige Overenskomster“. Og saa fortsætter Hr. Lou selv: „Med andre Ord, der er byttet lidt om paa Rollerne; hvad Socialdemokratiet i Københavns Borgerrepræsentation har anset for at være det bedste, stiller Socialdemokraterne sig her ret afvisende overfor og er kun nødtvungent, om jeg saa maa kalde det, gaaet med dertil for at naa en Ordning.“

Ja, højtærede Ting, det kalder jeg for at føre sort Tale, det kalder jeg for oratorisk Kvaksalveri, thi det er jo at stille alting paa Hovedet. Socialdemokratiets Medlemmer i Københavns Kommunalbestyrelse erklærer baade i de Forhandlinger, der er ført, og i den Betænkning, der er afgivet, at Huslejenævnene har deres Hjerte, at det System er saa indarbejdet, at man vedblivende maa tro paa, at hele Boligsagen bør hvile paa dette Grundlag, men for at samle alle Partier i en enig Indstilling følger man det konservative Folkepartis Medlemmer og følger dem i deres Forslag om Fremsendelse af et Forslag til Rigsdagen, der hviler paa et noget andet Grundlag, nemlig paa Boligretsgrundlaget. Forslaget bliver fremsat af den højtærede Indenrigsminister i Folketinget, og Socialdemokratiets Repræsentanter paa Rigsdagen støtter det Boligretsforslag, som deres Partifæller i Borgerrepræsentationen har føjet det konservative Folkeparti i at støtte. Saa sker der det, at medens de Konservative i Rigsdagen svigter deres konservative Kolleger i Borgerrepræsentationen, saa støtter de socialdemokratiske Rigsdagsmedlemmer deres socialdemokratiske Meningsfæller i Borgerrepræsentationen. Jeg indrømmer, at vi Socialdemokrater er ikke saa let bevægelige, ikke saa letbenede, at vi fra den ene Dag til den anden eller fra den ene Maaned til den anden kan skifte Standpunkt. Vi mente, at vi handlede ret i for den store Lejerebefolkningens Skyld at søge at komme til en rimelig Ordning, og derfor sluttede vi os til den Ordning, som nu bliver haanet af det konservative Folkepartis Ordfører i det høje Folke-